

ERIK ROSENBERG TILL MINNE

Erik! Det blir tomt efter Dig! Jag tillhörde visserligen inte Dina äldsta lärjungar, men det är ändå 18 år sedan jag träffade Dig första gången vid Oset en dag i juli. Vi satte oss på en dikesren och blickade ut över en regnvåt träda, där bland andra småvadare två kustpipare och en kustsnäppa gick omkring. Du berättade varför de fanns just här och jag lyssnade fascinerad. Dina föreläsningar blev med åren många och jag var alltid lika uppmärksam.

Det intresse för ornitologin som från Örebrotrakten spritt sig över landet är mångomvitnat. Hemma i Alby har Du alltid funnits som den självklara konsulten i svåra frågor. Bredden på fågelintresset i Närke gjorde det bl a möjligt att starta fågelstationsverksamheten vid Kvismaren. Ditt positiva stöd betydde mycket i starten. Du var med och gav uppslag till arbetsuppgifter - att utreda kärrhökarnas jaktrevir ansåg Du vara ett lämpligt arbetsfält för flera i samarbete.

Ditt enastående minne har alltid gjort djupt intryck på mig. Låt mig bara erinra om den gången jag visade några bilder över Kilsviken från luften och Du räknade upp namnen på alla småholmarna! Bara en gång minns jag Dig ledsen och modlös, det var när vi våren 1963 konstaterade att blå kärrhöken inte längre tillhörde Kvismarens häckfåglar. Du hade redan förstått sammanhangen och tog upp kampen. Vi kan idag tacka Dig för att det nu ser relativt ljusst ut för flera hotade rovfågelarter. Naturvård sysslade Du med ett halvsekel innan det blev ett modeord på allas läppar. Kvismarens restaurering har engagerat Dig in i det sista. Nu, då det äntligen börjar röra sig i denna fråga, är Du borta. Men, Erik, Dina ideer och målsättningar har Du meddelat oss och de skall bli genomförda!

Jan Sondell